

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Azienda sanitaria locale n. 5 „Spezzino”, ANPAS Associazione Nazionale Pubblica Assistenza – Comitato Regionale Liguria, Regione Liguria/San Lorenzo Società Cooperativa Sociale, Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus

(Sprawa C-113/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Usługi transportu sanitarnego — Ustawodawstwo krajowe zastrzegające wykonywanie działalności transportu sanitarnego na rzecz publicznych jednostek zdrowia w pierwszej kolejności dla spełniających wymogi prawne i zarejestrowanych stowarzyszeń wolontariackich — Zgodność z prawem Unii — Zamówienia publiczne — Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE — Dyrektywa 2004/18/WE — Usługi mieszane objęte jednocześnie załącznikiem II A i załącznikiem II B do dyrektywy 2004/18 — Artykuł 1 ust. 2 lit. a) i d) — Pojęcie zamówienia publicznego na usługi — Charakter odpłatny — Świadczenie wzajemne polegające na zwrocie poniesionych kosztów]

(2015/C 046/03)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Azienda sanitaria locale n. 5 „Spezzino”, ANPAS Associazione Nazionale Pubblica Assistenza – Comitato Regionale Liguria, Regione Liguria

Strona pozwana: San Lorenzo Società Cooperativa Sociale, Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus

przy udziale: Croce Rossa Italiana – Comitato regionale Liguria e.a.

Sentencja

Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te nie stoją na przeszkodzie uregulowaniom krajowym, które, tak jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, przewidują, iż świadczenie usług transportu sanitarnego i ratownictwa medycznego musi być powierzane w pierwszej kolejności i w drodze bezpośredniego udzielenia zamówienia, bez jakiegokolwiek ogłoszenia o zamówieniu, organizacjom wolontariackim objętym umowami, o ile ramy prawne i umowne, w których prowadzona jest działalność tychże organizacji faktycznie przyczyniają się do celu społecznego i do realizacji celów solidarności oraz efektywności budżetowej, na których opierają się te uregulowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 156 z dnia 1.6.2013.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação de Lisboa – Portugalia) – Cruz & Companhia Lda/ Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP), Caixa Central – Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo, CRL

(Sprawa C-128/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rolnictwo — Rozporządzenie (EWG) nr 3665/87 — Artykuł 4 ust. 1 i art. 13 — Rozporządzenie (EWG) nr 2220/85 — Artykuł 19 ust. 1 lit. a) — Refundacje wywozowe — Zaliczka na poczet refundacji — Warunki zwolnienia zabezpieczenia ustanowionego w celu zapewnienia zwrotu zaliczki]

(2015/C 046/04)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal da Relação de Lisboa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Cruz & Companhia Lda

Strona pozwana: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP), Caixa Central – Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo, CRL

Sentencja

Artykuł 19 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 3403/93 z dnia 10 grudnia 1993 r. należy interpretować w ten sposób, że nie można uznać, iż zabezpieczenie ustanowione przez eksportera w celu zapewnienia zwrotu zaliczki otrzymanej na poczet refundacji wywozowych wygasło, nawet jeżeli ustalono, że eksporter przedstawił dokumenty dotyczące przyjęcia zgłoszenia wywozowego, dowód, że produkty opuściły terytorium celne Unii Europejskiej w maksymalnym terminie 60 dni od przyjęcia takiego zgłoszenia oraz dowód, iż zakończono odprawę celną tych produktów w państwie trzecim przywozu, jeżeli inne przesłanki przyznania refundacji, w szczególności przesłanka dotycząca solidnej i właściwej jakości handlowej wywożonych produktów, przewidziana w art. 13 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1829/94 z dnia 26 lipca 1994 r., nie są spełnione.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 15.6.2013.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 2 grudnia 2014 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Raad van State – Niderlandy) – A (C-148/13), B (C-149/13), C (C-150/13)/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sprawy połączone od C-148/13 do C-150/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Dyrektywa 2004/83/WE — Minimalne normy dotyczące warunków przyznania statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej — Artykuł 4 — Ocena faktów i okoliczności — Szczegółowe zasady oceny — Uwzględnienie określonych dowodów — Zakres uprawnień właściwych organów krajowych — Obawa przed prześladowaniem ze względu na orientację seksualną — Różnice między z jednej strony ograniczeniami odnoszącymi się do sprawdzania oświadczeń oraz dokumentacji lub innego materiału dowodowego w odniesieniu do podnoszonej orientacji seksualnej osoby ubiegającej się o azyl oraz z drugiej strony ograniczeniami odnoszącymi się do sprawdzania tych elementów w odniesieniu do innych powodów prześladowania — Dyrektywa 2005/85/WE — Minimalne normy dotyczące procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich — Artykuł 13 — Wymogi dotyczące przesłuchania — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 1 — Godność człowieka — Artykuł 7 — Poszanowanie życia prywatnego i rodzinnego)

(2015/C 046/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A (C-148/13), B (C-149/13), C (C-150/13)

Strona pozwana: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie